

Min far Verner Ærenlund, har skrevet følgende beretning om Sallinge og påbegyndelsen af Sallinge Kro.

Sallinge var i ældre tid ikke blot sognets, men også egnens vigtigste by og denne anseelse holdt den til 1800 tallet. Årsagen skyldes til dels dens beliggenhed, idet den dannede et knudepunkt, hvor flere stærkt befærdede veje stødte sammen. Det var landevejene fra Nyborg, Svendborg, der gik igennem Sallinge og videre til Assens, ligeså med vejen Odense til Faaborg. Med de transportmidler dengang var det naturligt, at der her blev en del overnatninger for de rejsende.

Trods forordninger fandtes der smugkroer rundt om i gårde og huse, hvor man solgte øl og brændevin, som man selv fremstillede. I 1689 kom forordningen om unødigt krohold og den private brændevins brænding blev forbudt.

Det lykkedes dog gadehusmand Rasmus Nielsen i Sallinge at få amtmanden over Nyborg amt, grev Holcks tilladelse til at holde kro, dateret 2. august 1699 med bemærkning om at brændevinen skulle købes i købstaden.

Glæden har nok været kort, for på listen over kroholdere i 1700 var han slettet og hans brændevinskedel beslaglagt. Hans hus lå ved Stævneklokke, altså ved bystævnet i Sallinge. Han har muligvis skænket øl ved møderne på stævnepladsen og ringet med klokken, når mødet skulle begynde.

Efter en del år kom ønsket atter frem om et legitim krohold i sognet og i begyndelsen af 1740'erne blev der gjort forsøg på at få oprettet en virkelig kongelig privilegeret kro. Det var fæstehusmand Claus Lauersen i Sallinge. Han var gammel afdanket ryttersoldat, der var kommet til skade og ikke mere kunne bruges i tjenesten. I 1727 havde han fæstet et hus i Sallinge, der lå på samme sted, som kroen lå, da den nedbrændte 13. oktober 1774, klokken 0245 om natten.

I daglig tale blev Claus Lauersen kaldet Claus Rytter. I begyndelsen af 1742 indsendte Claus Rytter, der nu var en ældre mand, sin ansøgning til kongen om bevilling til at holde kro i Sallinge. Ansøgningen gik den sædvanlige vej til rentekammer og derfra til stiftamtmand over Fyns Stift, der anbefalede bevillingen, fordi Sallinge lå 2 mil fra nærmeste købstad, samt tilladelsen til at brygge øl og brænde brændevin, mod at han betalte 4 rigsdaler årligt til Hans Majestæts kasse.

Samme år den 10. juli 1742 kom den kongelige bevilling.